

Communens Interesse, meente den ærede Taler, men det hørte jeg ham ikke nærmere at begrunde, saa jeg skal indfrænke mig til at sige, at jeg troer, at det vil være i Communens Interesse. Den store Fare, som den samme ærede Taler har seet for Tro og Love og givne Ord, og hvilke flere Farer, han saae hert, har jeg slet ikke kunnet opdage; jeg har dog, da jeg hørte ham tale derom, gjen-nemlæst Sen, som den foreligger fra Sagens 2den Behandling, og jeg har virkelig ikke deri kunnet see nogen Fare for Tro og Love og givne Ord. En meget samvittighedsfuld Mand, som staaer overfor sin Medcontrahent og siger: „Ja, jeg indrømmer, jeg har contra-heret saaledes med dig, men nu har Lovgivningen fritaget mig fra Forpligtelse“; den me- get samvittighedsfulde Contrahent, som vilde tale saaledes, ham staaer det jo frit for at sige: „uagtet Lovgivningen har fritaget mig derfor, saa vil jeg ikke benytte mig af Fritagelsen, jeg holder mig min Contract efterrette- lig“; saa bliver hans Samvittighed aldeles ikke bevaret ved den forandrede Redaction af Lovudkastet. Den samme ærede Rigsdagsmand kom ogsaa til at tale om, hvorvidt denne Lov, som provisorisk i 1848 havde været paa sin Plads, og han meente, at der vel nok dengang var Grund til at udgive en saadan provisorisk Lov, medens der nu skal foreligge en mindre tvingende Grund til at beholde den. Det er et Raisonnement, som kunde anvendes paa mange andre Ting, som skeete i 1848, ligesaa- fuldt som paa denne Lov, og forsaavidt, ind- rømmer jeg, temmelig berettiget; man kunde virkelig nu undlade at gjøre endeel af det, som man ikke troede at burde eller kunne und- lade at gjøre i 1848. (Ratter) Jeg mener dog paa den anden Side, at, naar man engang har givet saa Meget, det være nu meer eller mindre frivilligt, saa skal man betænke sig dobbelt, inden man gaar hen og tager det tilbage. (Hør!) Han meente ogsaa, at de Friheder, som ved denne provisoriske Lov i sin Tid bleve givne, vilde ikke billigt og fornuftigt været nægtede af vedkommende Ciere, men hvo der nu ffender Tilstanden paa Lan- det indtil 1848, de ville sige, at, hvad enten disse Ciere billigt og fornuftigt havde kunnet

nægte det eller ikke, saa have de næg- tet det (Ja!), det troer jeg, de fleste ere enige om, og dette Billige og Fornuftige har saaledes ikke havt nogen stor Indflydelse paa de paa- gjældende Ciere. Endelig, og det troer jeg er den sidste Grund, som den samme ærede Taler anførte, frygtede han for, at Cierne, naar denne Forskiel mellem Fæster og Leier vedtoges, der- ved vilde blive foranledigede til mere at ud- leie deres Huse end tidligere. Naar der ikke forelaa nogen anden Grund for de vedkom- mende Ciere til hellere at udleie deres Huse end fæste dem bort, vilde jeg vel tillægge hans Betænkelse nogen Vægt, thi det er ganske sandt, det kan foranledige enkelte egennyttige Ciere til at udstede Leiecontracter, hvor de ellers vilde have udstedet Fæstebreve, men efter den hele foreliggende Ordning af disse For- hold paa Landet, er der allerede saa stor en Dpfordring for egennyttige Ciere af Huse til at indfrænke sig til at give Leiecontracter, at denne Dpfordring ingenlunde forstorres, fordi dette Punkt kommer til. Efterat Huusmands- anordningen af 27de Mai 1848 er kommen ud, er der en saa stærk Dpfordring, som vel kan tænkes, for egennyttige Ciere til at udstede Leiecontracter istedetfor Fæstebreve, at, hvilketsomhelst der end senere kommer til, ikke synderligt vil forstærke denne Dpfordring, og jeg kan altsaa heller ikke tillægge denne af ham anførte Grund nogen stor Vægt. Jeg maa altsaa, i Genhold til det Anførte, bede det ærede Thing vel at overveie, om det vil ved den 3die Behandling forkaste, hvad der har erholdt Majoritet for sig ved den 2den Behandling, og hvad der i Sagens egen Na- tur er ønskeligt at maatte blive staaende.

Justitsministeren: Jeg var den Mi- nister, som i sin Tid contrastgnerede den provi- soriske Forordning, som her med nogen Foran- dring foreligger det ærede Thing, og jeg vilde heri have fundet Dpfordring til at udtale mig om Sagen allerede under dens tidligere Be- handling, dersom jeg ikke ved andre Forretning- ger havde været afholdt fra at være tilstede her i Thinget, hvor jeg ikke kom tilstede, førend Sagen gik til Afstemning, og saae mig alt- saa nødsaget til at indfrænke mig til at stemme mod den nu under Forhandling væ-